

tidspunkt stod over for en trussel om russisk invasion, til ikke at kritisere beslutningen.

Der var øjeblikkelige konsekvenser. Senatet republikanere, ledet af Cruz, annoncerede en øjeblikkelig blokade af alle Bidens udenrigspolitiske kandidater og forsinkede vedtagelsen af det årlige forsvarsbudget i måneder, dybt ind i efteråret. Nyhedsmediet Politico skildrede senere Bidens tilbageslag på den anden russiske rørledning som "den ene beslutning, der muligvis mere end den kaotiske militære tilbagetrækning fra Afghanistan, har bragt Bidens dagsorden i fare." Administrationen var i problemer, på trods af at have fået en udskydelse af krisen i midten af november, hvor Tysklands energiregulatorer suspenderede godkendelsen af den anden Nord Stream-rørledning.

Naturgaspriserne steg med 8% inden for dage, på grund af voksende frygt i Tyskland og Europa for, at suspenderingen af gasledningen og den voksende mulighed for krig mellem Rusland og Ukraine ville føre til en meget kold vinter. Det var ikke klart for Washington, hvor den nyudnævnte tyske kansler, Olaf Scholz, stod. Måneder tidligere, efter tabet i Afghanistan, havde Scholz offentligt støttet den franske præsident Emmanuel Macrons opfordring til en mere autonom europæisk udenrigspolitik i en tale i Prag - klart antydte mindre afhængighed af Washington og dets omskiftelige handlinger. I løbet af alt dette havde russiske tropper stille og urovækkende opbygget sig på grænserne i Ukraine og i udgangen af december var russiske tropper klar i position i Belarus og på Krim mere end 100.000 soldater klar til at angribe.

Alarmen voksede i Washington, herunder en vurdering fra Blinken om, at disse tropper kunne "fordobles på kort tid". Administrationens opmærksomhed blev igen rettet mod Nord Stream. Så længe Europa var afhængig af gasledningerne for billig naturgas, frygtede Washington, at lande som Tyskland ville være tilbageholdende med at forsyne Ukraine med de penge og våben, det havde brug for at besejre Rusland. Det var på dette urolige tidspunkt, at Biden gav Jake Sullivan tilladelse til at samle en tværministeriel gruppe for at udarbejde en plan. Alle muligheder skulle overvejes, men kun én ville blive valgt.

PLANLÆGNING

I december 2021, to måneder før de første russiske tanks rullede ind i Ukraine, indkaldte Jake Sullivan til et møde i en nyoprettet task force - mænd og kvinder fra Joint Chiefs of Staff, CIA og State og Treasury Departments - og bad om anbefalinger til, hvordan man skulle reagere på Putins forestående invasion. Det ville være det første af en række hemmelige møder i et sikkert rum på en øverste etage i Old Executive Office Building, ved siden af Det Hvide Hus, som også var hjemsted for præsidentens Foreign Intelligence Advisory Board (PFIAB).

Der var den sædvanlige frem- og tilbage chatter, der til sidst førte til et afgørende foreløbigt spørgsmål: Ville anbefalingen, som gruppen fremsatte til præsidenten, være reversibel - såsom endnu et lag sanktioner og valutarestriktioner - eller uigenkaldelig - det vil sige en kinetiske handlinger, som ikke kunne gøres om?

Det, der blev klart for deltagerne ifølge kilden med direkte kendskab til processen, var, at Sullivan

havde til hensigt, at gruppen skulle udarbejde en plan for ødelæggelse af de to Nord Stream gasledninger - og at han handlede på præsidentens ønsker. I løbet af de næste flere møder debatterede deltagerne mulighederne for et angreb. Flåden foreslog at bruge en nyoprettet ubåd til at angribe gasledningen direkte. Flyvevåbnet drøftede at slippe bomber med forsinkede tændrør, der kunne udløses eksternt. CIA argumenterede for, at uanset hvad der blev gjort, skulle det være hemmeligt. Alle involverede forstod, hvad der stod på spil. "Dette er ikke børneleg," sagde kilden. Hvis angrebet kunne spores tilbage til USA, "er det en krigshandling." På det tidspunkt blev CIA ledet af William Burns, en mild mandlig tidligere ambassadør til Rusland, der havde fungeret som viceminister for udenrigsanliggender i Obama-administrationen.

Burns godkendte hurtigt en arbejdsgruppe, hvis medlemmer tilfældigvis inkluderede en person, der var fortrolig med Navy's dybhavsdykkere i Panama City. I løbet af de næste par uger begyndte medlemmerne af CIAs arbejdsgruppe at udarbejde en plan for en hemmelig operation, der ville bruge dybhavsdykkere til at udløse en eksplosion langs rørledningen. Noget lignende var gjort før. I 1971 lærte den amerikanske efterretningstjeneste fra stadig hemmelige kilder, at to vigtige enheder i den russiske flåde kommunikerede via en undersøisk kabel begravet i Okhotsk-havet på Ruslands Fjerne Østkyst. Kablet forbandt en regional flådekommando til fastlandets hovedkvarter i Vladivostok.

Et udvalgt hold af agenter fra Central Intelligence Agency og National Security Agency blev samlet et sted i Washington-området, under dyb dækning, og udarbejdede en plan, der brugte Navy-dykkere, modificerede ubåde og et dybt-vands redningskøretøj, der lykkedes efter meget prøve og fejl, i at lokalisere det russiske kabel. Dykkerne plantede en sofistikeret lytteenhed på kablet, der succesfuldt aflyttede den russiske trafik og optog det på et båndsystem. NSA lærte, at højtstående russiske flådeofficerer, overbevist om sikkerheden af deres kommunikationsforbindelse, snakkede med deres kolleger uden kryptering. Optageenheden og dens bånd skulle udskiftes månedligt, og projektet fortsatte i et årti, indtil det blev kompromitteret af en civil NSA-tekniker ved navn Ronald Pelton, der talte flydende russisk. Pelton blev forrådt af en russisk afhopper i 1985 og idømt fængsel. Han blev kun betalt \$ 5.000 af russerne for sine afsløringer om operationen, sammen med \$ 35.000 for andre russiske operationelle data, han leverede, som aldrig blev offentliggjort.

Denne undervands succes, med kodenavn Ivy Bells, var innovativ og risikabel, og producerede uvurderlig efterretning om den russiske flådes hensigter og planlægning. Alligevel var tværgen- turgruppen i starten skeptisk over for CIAs begejstring for en hemmelig dybhavsangreb. Der var for mange ubesvarede spørgsmål. Østersøens farvande blev tungt patruljeret af den russiske flåde, og der var ingen olieplatforme, der kunne bruges som dække for en dykkeroperation. Skulle dykkerne tage til Estland, lige på grænsen til Ruslands naturgaslasteramper, for at træne til missionen? "Det ville blive noget rod," blev Agenturet fortalt. Gennem hele planlægning, var der flere i CIA og Udenrigsministeriet der advarede, 'Gør ikke dette. Det er

dumt og vil være et politisk mareridt, hvis det kommer ud." Ikke desto mindre rapporterede CIA's arbejdsgruppe til Sullivan's interagency-gruppe i starten af 2022: "Vi har en måde at sprænge rørledningerne på."

Den 7. februar, mindre end tre uger før den tilsyneladende uundgåelige russiske invasion af Ukraine, mødtes Biden på sit kontor i Det Hvide Hus med den tyske kansler Olaf Scholz, som, efter noget vaklen, nu var med på det amerikanske hold. På den efterfølgende pressebriefing udfordrede Biden og sagde: "Hvis Rusland invaderer... vil der ikke længere være en Nord Stream 2. Vi vil sætte en stopper for det." Tyve dage tidligere havde Undersekretær Nuland leveret i det væsentlige den samme besked på et State Department-briefing, med lille mediedækning. "Jeg vil gerne være meget tydelig over for jer i dag," sagde hun som svar på et spørgsmål. "Hvis Rusland invaderer Ukraine, vil Nord Stream 2 på den ene eller anden måde ikke fortsætte." Flere af dem, der var involveret i planlægningen af rørledningsmissionen, var frustrerede over, hvad de anså som indirekte henvisninger til angrebet. "Det var som at lægge en atombombe på jorden i Tokyo og fortælle japanerne, at vi vil detonere den," sagde kilden. "Planen var, at mulighederne skulle udføres efter invasionen og ikke annonceres offentligt. Biden forstod det simpelthen ikke eller ignorerede det." Bidens og Nulands indiskretion, hvis det var det var, kunne have frustreret nogle af planlæggerne.

President Biden om Nord Stream 2 Pipeline, hvis Rusland invaderer Ukraine: "Vi vil sætte en stopper for den", LINK

Men det skabte også en mulighed. Ifølge kilden besluttede nogle af de højtstående embedsmænd i CIA, at sprængningen af pipelinen "ikke længere kunne betragtes som en hemmelig mulighed, fordi præsidenten lige havde annonceret, at han vidste, hvordan det skulle gøres".

Planen om at sprænge Nord Stream 1 og 2 blev pludselig nedgraderet fra en hemmelig operation, der krævede, at Kongressen blev informeret, til en operation, der blev betragtet som en højt klassificeret efterretningsoperation med støtte fra det amerikanske militær. Ifølge kilden var der efter loven ikke længere noget juridisk krav om at rapportere operationen til Kongressen. Alt, hvad de nu skulle gøre, var at gennemføre den - men det skulle stadig være hemmeligt.

Russerne har en overlegen overvågning af Østersøen. Medlemmerne af arbejdsgruppen havde ingen direkte kontakt med Det Hvide Hus og var ivrige efter at finde ud af, om præsidenten mente,

Den norske flåde var hurtig til at finde det rigtige sted, i det lave vand et par sømil ud for Bornholm.

THE PLAYERS, fra venstre mod højre: Victoria Nuland, Anthony Blinken, and Jake Sullivan.